

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2137/2557

นายเจมส์ ลัมเด็นโจทก์ นายทรงพล แก้วประทุมทพิตย์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 332, ป.อ. มาตรา 2, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 326, ป.อ. มาตรา 328, พ.ร.บ.การพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 4, พ.ร.บ.การพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 48, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.อ. มาตรา 332 (2) ให้อำนาจศาลสั่งให้โฆษณาคำพิพากษาเท่านั้น มิได้มีกฎหมายให้อำนาจศาลสั่งให้โฆษณาคำขออุทธรณ์ด้วย การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 2 โฆษณาคำขออุทธรณ์โจทก์จึงเป็นการลงโทษจำเลยที่ 2 นอกเหนือจากโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ต้องห้ามตาม ป.อ มาตรา 2 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 326, 328, 332 พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 มาตรา 4, 48 ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันประกาศคำพิพากษาและคำขออุทธรณ์โจทก์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และหนังสือพิมพ์พัทธยาเมลล์ ด้วยเนื้อที่หนึ่งในสองของหน้าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจำนวน 3 ครั้ง ภายใน 1 เดือน นับแต่ศาลมีคำพิพากษา โดยให้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุก 2 เดือน ปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กับให้จำเลยที่ 2 โฆษณาคำพิพากษาและคำขออุทธรณ์โจทก์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และหนังสือพิมพ์พัทธยาเมลล์ ด้วยเนื้อที่หนึ่งในสองของหน้าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจำนวน 3 ครั้ง ภายในเวลา 1 เดือน โดยให้จำเลยที่ 2 เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ยกฟ้องจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคงมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ข้อความที่จำเลยที่ 2 เขียนตามเอกสารดังกล่าว เป็นการหมิ่นประมาทโจทก์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า ข้อความที่จำเลยที่ 2 เขียนบทความในคอลัมน์เพอร์สเปกตีฟ โดยให้ชื่อเรื่องว่า "Lock, stock and two Smoking boyz" เมื่ออ่านแล้วย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นเรื่องควบคุมรวบรวมโดยเกย์สองคน ทำให้บทความของจำเลยที่ 2 เป็นที่สะดุดตาน่าสนใจติดตามอ่าน และพาดหัวข้อบทว่า "ระวังการโกง : เอนักธุรกิจที่ร่ำรวยคนหนึ่งกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้ความร่วมมือสองสามคนเพิ่มยาเสพติดเข้าไปในกระเป๋าเดินทางของเขา จากนั้นย้ายเข้าไปในสำนักงานของเขา ได้พาดหัวข้อบทดังกล่าวลงพิมพ์ภาพพร้อมระบุชื่อโจทก์ นายกอร์ดอน และนายเควิน โดยจำเลยที่ 2 เขียนบทความมีเนื้อหาสรุปเป็นใจความได้ว่า นายเควิน นักธุรกิจจากประเทศอังกฤษนำเงินมาร่วมลงทุนในบริษัทติดก๊ะ จำกัด กับนายกอร์ดอน และโจทก์ทำธุรกิจบาร์เกย์ บอยซ์ บอยซ์ บอยซ์ ต่อมานายเควิน ถูกจับข้อหานำบุหรี่ยี่ห้อออกนอกราชอาณาจักรและมีเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนในซองบุหรี่ยี่ห้อโดยนายกอร์ดอน ร่วมกับเจ้าพนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจับบุหรี่ยี่ห้อดังกล่าวให้แก่ นายเควิน และสงสัยว่ามีเจ้าพนักงาน

ตำรวจบางคนนำเมทแอมเฟตามีนไปใส่ในซองบุหรี่ หลังจากนายเควิน ถูกจับกุมและถูกควบคุมตัวที่เรือนจำจังหวัดชลบุรี โจทก์ทำการปรับปรุงห้องพักในอพาร์ทเมนต์ ขนย้ายทรัพย์สินและรถยนต์ยี่ห้อเมอร์ซีเดส เบนซ์ ของนายเควิน ไปไว้ที่อื่น รวมทั้งถอดถอนชื่อนายเควิน ออกจากกรรมการบริษัทภาคี จำกัด แล้วแต่งตั้งนายกอร์ดอน เป็นกรรมการแทน ทำให้ผู้อ่านบทความที่จำเลยที่ 2 เขียนเข้าใจว่าโจทก์กับนายกอร์ดอน หลอกลวงให้นายเควิน มาร่วมลงทุนแล้วร่วมกับเจ้าพนักงานตำรวจที่รับสินบนจากโจทก์เป็นรายเดือนเพื่อดูแลธุรกิจบาร์เกย์ บอยซ์ บอยซ์ บอยซ์ นำบุหรีเลี้ยงภาษีและเมทแอมเฟตามีนมากล่าวโทษนายเควิน เมื่อนายเควิน ถูกจับดำเนินคดีข้อหานำบุหรีเลี้ยงภาษีออกนอกราชอาณาจักรและซื้อหาเมทแอมเฟตามีนและถูกคุมขังที่เรือนจำจังหวัดชลบุรี โจทก์ร่วมกับนายกอร์ดอน ทุบหรือกวาดเอาทรัพย์สินและกิจการของนายเควิน ในบริษัทภาคี จำกัด ที่ทำธุรกิจบาร์เกย์ในเมืองพัทยา ซึ่งไม่เป็นความจริงดังที่โจทก์นำพยานเอกสารต่าง ๆ มาสืบหักล้าง นอกจากนี้ในบทความที่จำเลยที่ 2 เขียนยังมีหัวข้อบทรองว่า Dangerous duo ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยว่า คู่อันตราย เนื้อหาภายใต้หัวข้อบทดังกล่าวเป็นใจความว่าโจทก์กับนายกอร์ดอน มีประวัติเคยทำงานที่บริษัททีค โฮมส์ จำกัด ที่กรุงเอดินบะระและมีการยกยอกเงินของบริษัทดังกล่าวแต่มีการล้มคดีในเวลาต่อมา และกล่าวถึงนายเอียน แม็คโดนัลด์ ซึ่งร่วมทุนกับโจทก์ในธุรกิจบาร์เกย์ บอยซ์ บอยซ์ บอยซ์ ถูกไฟไหม้คลอกตายในห้องพักโรงแรมแอมเบียนซ์ รวมทั้งนายอีริก โบห์แมน ชาวสวีเดนถูกฆาตกรรมโดยนายทวีพรรณ วุฒิสรี ซึ่งเป็นนักเต้นอะโกโก้ ลูกจ้างของโจทก์ ซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2530, 2533 และ 2539 ตามลำดับ การที่จำเลยที่ 2 กล่าวถึงนายกอร์ดอน และโจทก์ยกยอกทรัพย์สินของบริษัททีค โฮมส์ จำกัด การตายของนายเอียน ซึ่งร่วมลงทุนกับโจทก์ และการตายของนายอีริก ซึ่งถูกฆาตกรรมโดยนายทวีพรรณลูกจ้างโจทก์ ย่อมทำให้ผู้อ่านบทความที่จำเลยที่ 2 เขียนเข้าใจว่าโจทก์เป็นคนอันตรายไม่น่าคบ มีประวัติเกี่ยวข้องกับการยกยอกทรัพย์สินบริษัททีค โฮมส์ จำกัด และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตายของนายเอียน และนายอีริก ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้น มานานแล้ว และไม่ปรากฏจากการสอบสวนว่าโจทก์เกี่ยวข้องกัคดีดังกล่าวหรือไม่ การที่จำเลยที่ 2 นำเรื่องดังกล่าวมาเขียนก็เพื่อต้องการให้ผู้อ่านเรื่องนายเควิน ที่ร่วมลงทุนกับโจทก์และนายกอร์ดอน ให้รู้ว่าประวัติของโจทก์และนายกอร์ดอน เป็นคนอันตรายไม่น่าคบค้าสมาคมด้วย ย่อมทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นและถูกเกลียดชังจากบุคคลทั่วไป อันเป็นความ ผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 ส่วนที่จำเลยที่ 2 นำสืบว่า การเขียนชื่อเรื่อง หัวข้อบทหลักและหัวข้อบทรอง จำเลยที่ 2 ไม่ได้เป็นผู้เขียน บุคคลอื่นเป็นผู้เขียน ส่วนภาพโจทก์นายแอนดรูส์ เป็นผู้นำมาลงพิมพ์ เห็นว่า ชื่อเรื่อง หัวข้อบท และภาพของโจทก์เป็นเพียงส่วนประกอบของบทความทำให้บทความเด่นเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่าน แต่เนื้อหาที่เป็นการหมิ่นประมาทโจทก์อยู่ที่รายละเอียดของบทความที่จำเลยที่ 2 เขียน ส่วนที่จำเลยที่ 2 นำสืบว่า เนื้อหาของบทความบางส่วนมิได้กล่าวถึงชื่อของโจทก์ เห็นว่า บทความที่จำเลยที่ 2 เขียนเกี่ยวข้องกับโจทก์ นายกอร์ดอน และนายเควิน แม้บางตอนจะไม่กล่าวถึงชื่อโจทก์โดยตรง แต่ก็มีคำว่าพวกเขา ผู้อ่านย่อมเข้าใจว่ารวมถึงโจทก์ด้วย พยานหลักฐานของโจทก์ฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 เขียนบทความคอลัมน์เพอร์สเปกตีฟในหนังสือพิมพ์รายวันบางกอกโพสต์ฉบับภาษาอังกฤษ ฉบับลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2544 เป็นการหมิ่นประมาทโจทก์ด้วยการโฆษณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 พยานหลักฐานที่จำเลยที่ 2 นำสืบมาไม่อาจหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษามา ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น แต่ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 2 โฆษณาคำขอภัยโจทก์ในหนังสือพิมพ์นั้น

เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 332 (2) ให้อำนาจศาลสั่งให้โฆษณาคำพิพากษาเท่านั้น มิได้มีกฎหมายให้อำนาจศาลสั่งให้โฆษณาคำขออุทธรณ์ด้วย การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 2 โฆษณาคำขออุทธรณ์โจทก์จึงเป็นการลงโทษจำเลยที่ 2 นอกเหนือจากโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคหนึ่ง เห็นสมควรแก้ไขให้ถูกต้อง พิกษา กลับให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยให้จำเลยที่ 2 โฆษณาคำพิพากษาในหนังสือพิมพ์ บางกอกโพสต์และหนังสือพิมพ์พัทยาเมล์จำนวน 3 ครั้ง ภายใน 1 เดือน โดยค่าใช้จ่ายของจำเลยที่ 2 คำขออื่นให้ยก

องค์คณะ

วัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล · ทวีศักดิ์ ทองภักดี · พิสิฐ ฤกษ์สุดาลภา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2137/2557>